

Bruksela, 10 listopada 2015 r.
(OR. en)

13875/15

ECOFIN 835
ENV 681
CLIMA 125

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu – Konkluzje Rady w sprawie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu (10 listopada 2015 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu przyjęte przez Radę (ECOFIN) na jej 3421. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 10 listopada 2015 r. w Brukseli.

Konkluzje Rady w sprawie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu
Posiedzenie Rady do SPRAW GOSPODARCZYCH I FINANSOWYCH
listopad 2015 r.

Rada przyjęła poniższe konkluzje:

1. PONOWNIE POTWIERDZA, że UE i jej państwa członkowskie są zdecydowane zwiększyć uruchamianie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu w kontekście znaczących działań w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przejrzystości realizacji, tak aby wnieść swój wkład w realizację celu przyjętego przez kraje rozwinięte, a zakładającego wspólne uruchamianie kwoty 100 mld USD rocznie do 2020 r. z różnorodnych źródeł: publicznych i prywatnych, dwustronnych i wielostronnych, w tym alternatywnych źródeł finansowania. PODKREŚLA potrzebę sprawiedliwego podziału obciążenia pomiędzy kraje rozwinięte.
2. ZWRACA UWAGĘ NA TO, że wkład UE i jej państw członkowskich w finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu sięgnął w 2014 r. kwoty 14,5 mld EUR¹ – wyższej niż w 2013 r. PODKREŚLA, że UE i jej państwa członkowskie wspierają zarówno działania ograniczające emisje gazów cieplarnianych, jak i działania umożliwiające przystosowanie się do skutków zmiany klimatu. ZWRACA UWAGĘ NA to, że UE i niektóre jej państwa członkowskie ogłosiły, że w nadchodzących latach przewidują zwiększenie kwot publicznego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, co jednocześnie zwiększa przewidywalność.

¹ Liczba ta uwzględnia źródła finansowania działań w związku ze zmianą klimatu z budżetów publicznych i innych instytucji zapewniających finansowanie na rzecz rozwoju. Wkład UE i jej państw członkowskich w finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu wyniósł w 2013 r. 9,5 mld EUR. Z 2013 r. na 2014 r. UE i jej państwa członkowskie wspólnie zwiększyły swoje dwustronne i wielostronne finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu. Dane za 2014 r. obejmują również finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu z EBI w wysokości 2,1 mld EUR oraz bardziej kompletny zestaw danych liczbowych w oparciu o dane OECD dotyczące przypisanych wielostronnych wkładów.

3. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) opracowane przy wsparciu ze strony inicjatywy w sprawie polityki przeciwdziałania zmianie klimatu (CPI) z inicjatywy francuskiego i peruwiańskiego przewodnictwa COP. Z APROBATĄ PRZYJMUJE zawarte w sprawozdaniu wstępne szacunki wysokości publicznego i prywatnego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, uruchomionego przez kraje rozwinięte i wynoszącego około 62 mld USD w 2014 r. i 52 mld USD w 2013 r., co oznacza, że czynione są znaczne postępy. Potrzebne są jednak dalsze działania i kraje rozwinięte muszą wciąż współdziałać w celu dalszego zwiększania finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, tak aby osiągnąć cel na 2020 r.
4. Z APROBATĄ PRZYJMUJE istotne wkłady na rzecz finansowania działań w związku ze zmianą klimatu wniesione przez niektóre gospodarki wschodzące i wiele krajów rozwijających się oraz PONAOWIA apel do gospodarek wschodzących i innych krajów, które są w stanie to uczynić, aby wzięły udział w finansowaniu przystosowania się do zmiany klimatu i jej łagodzenia zgodnie z ich odnośnymi zdolnościami, okolicznościami i obowiązkami. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE ostatnie zobowiązania podjęte przez większość wielostronnych banków rozwoju, aby w większym stopniu uwzględniać kwestie łagodzenia zmiany klimatu i odporności na nią we wszystkich ich portfelach, jak również ich zobowiązania dotyczące zwiększenia inwestycji związanych ze zmianą klimatu.

5. UZNAJE, że finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu będzie istotnym elementem porozumienia w 2015 r. jako środek do: osiągnięcia uzgodnionego celu polegającego na ograniczeniu globalnego wzrostu średniej temperatury do poziomu poniżej 2°C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej, realizacji transformacyjnej zmiany w kierunku zrównoważonych gospodarek odpornych na zmianę klimatu i cechujących się niskimi emisjami gazów cieplarnianych oraz wspierania przystosowywania się do zmiany klimatu w celu osiągnięcia zrównoważonego rozwoju odpornego na zmianę klimatu. PROPONUJE, aby zawarte w porozumieniu postanowienia w sprawie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu były dynamiczne, zorientowane na wyniki i umożliwiały stronom dostosowanie ich podejść do wszystkich istotnych aspektów, w szczególności przyszłych potrzeb i zmieniającej się rzeczywistości gospodarczej, fiskalnej i środowiskowej, zapewniając, by wszystkie strony podjęły działania zgodnie z ich zmieniającymi się zdolnościami i obowiązkami. PODKREŚLA, że taki proces powinien mieć charakter zbiorowy poprzez włączenie wszystkich stron, a także kompleksowy – przez włączenie wszystkich źródeł i wszelkiego typu działań przyczyniających się do uruchomienia finansowania działań w związku ze zmianą klimatu i do przekształcenia przepływów inwestycyjnych wspierających ogólne cele porozumienia paryskiego. Proces ten powinien wspierać skuteczne i efektywne wykorzystanie środków publicznych, obejmować okresowe przeglądy i doprowadzić do bardziej przewidywalnego, wspólnie zwiększonego uruchomienia finansowania działań w związku ze zmianą klimatu oraz postępów w staraniach, przy czym nie powinien pociągać za sobą automatycznych zobowiązań w zakresie publicznego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu. Ten dynamiczny proces powinien opierać się na istniejących procesach, ustaleniach instytucjonalnych oraz doświadczeniach zdobytych w ramach konwencji z myślą o propagowaniu zaufania, skutecznej realizacji i przejrzystości.
6. POWTARZA, że publiczne finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu będzie nadal odgrywać ważną rolę w okresie po 2020 r., oraz POTWIERDZA, że UE i jej państwa członkowskie będą nadal zapewniać publiczne finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu na rzecz działań łagodzących i przystosowawczych w krajach rozwijających się, ze szczególnym uwzględnieniem wsparcia dla najuboższych, najsłabszych i najmniej zdolnych do uruchamiania innych zasobów. PODKREŚLA, że środki publiczne powinny być wykorzystywane w najbardziej efektywny pod względem kosztów i skuteczny sposób, aby osiągnąć możliwie największe skutki poprzez łagodzenie zmiany klimatu, przystosowywanie się do niej czy też budowanie zdolności.

7. UZNAJE, że sektor prywatny jest jednym z głównych źródeł finansowania działań w związku ze zmianą klimatu i innych odpowiednich przepływów inwestycyjnych, oraz PODKREŚLA, że porozumienie z 2015 r. powinno wysłać silny sygnał do sektora prywatnego, aby przekierował przepływy finansowe na niskoemisyjne inwestycje odporne na zmianę klimatu. UZNAJE, że finansowanie przez sektor prywatny uzupełnia, ale nie zastępuje finansowania przez sektor publiczny, w sytuacji gdy potrzebne jest finansowanie publiczne. PODKREŚLA, że jedną z ról finansów publicznych wraz ze środkami polityki publicznej jest przekierowywanie i uruchamianie finansowania prywatnego, na przykład poprzez ustalanie cen uprawnień do emisji dwutlenku węgla, instrumenty finansowe, takie jak obligacje ekologiczne, i partnerstwa publiczno-prywatne. ODNOTOWUJE, że UE i jej państwa członkowskie posiadają i będą nadal rozwijać szeroki zestaw instrumentów służących uruchamianiu finansowania przez sektor prywatny na rzecz międzynarodowych działań w związku ze zmianą klimatu, w tym uruchomionego lokalnego finansowania przez sektor prywatny.
8. PONOWNIE STWIERDZA, że zwiększanie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu jest procesem ciągłym, który idzie w parze z działaniami rządów krajowych służącymi tworzeniu sprzyjającego otoczenia za pomocą krajowych planów rozwoju, strategii, polityk, instrumentów i mechanizmów w zakresie zmiany klimatu oraz sprzyjających ram regulacyjnych, które powinny przyczyniać się do ułatwiania działań sektora prywatnego. ZWRACA UWAGĘ NA potrzebę zwiększenia zrównoważonych inwestycji odpornych na zmianę klimatu i cechujących się niskimi emisjami gazów cieplarnianych, w tym przez stopniowe zmniejszanie inwestycji cechujących się wysokimi emisjami dwutlenku węgla.
9. PODKREŚLA, że ustalenie cen uprawnień do emisji dwutlenku węgla jest jednym z najważniejszych elementów sprzyjającego otoczenia i może zostać zrealizowane za pomocą różnych narzędzi, w tym regulacji, handlu uprawnieniami do emisji i podatków. W tym kontekście WSPIERA inicjatywy związane z ustalaniem cen uprawnień do emisji dwutlenku węgla, a także inicjatywy propagujące stopniowe znoszenie dotacji o skutkach szkodliwych dla środowiska i gospodarki.

10. POTWIERDZA zobowiązanie UE i jej państw członkowskich do składania sprawozdań na temat finansowania działań w związku ze zmianą klimatu w przejrzysty sposób z wykorzystaniem procesu sprawozdawczości w ramach UNFCCC. WSPIERA wzmocnienie przejrzystości i przyspieszenie prac na rzecz solidnych, uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym wspólnych ram dotyczących mierzenia, raportowania i weryfikacji przepływów środków finansowych na działania w związku ze zmianą klimatu. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wspólne oświadczenie i metodologię dotyczące śledzenia uruchomionego prywatnego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, przedstawione przez kraje będące darczyńcami w dniach 5–6 września 2015 r. OCZEKUJE postępującej ciągłej poprawy metodologii sprawozdawczości. DOCENIA wspólne, opracowane przez wielostronne banki rozwoju i Międzynarodowy Klub Finansowania Rozwoju metodologie składania sprawozdań z finansowania działań w związku ze zmianą klimatu; prace Sieci Badawczej OECD dotyczące śledzenia prywatnego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu oraz prace Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD nad przeglądem markerów z Rio. PROPONUJE, aby dokument końcowy konferencji w Paryżu w 2015 r. zawierał postanowienia dotyczące przejrzystości w odniesieniu do różnorodnych przepływów (w tym między krajami rozwijającymi się) oraz dotyczące konkretnych działań, które przyczyniają się do uruchamiania finansowania działań w związku ze zmianą klimatu, tworzenia sprzyjającego otoczenia oraz wprowadzania go w główny nurt.
11. ZWRACA UWAGĘ NA to, jak ważne jest wspieranie przystosowywania się do zmiany klimatu, aby pomóc krajom rozwijającym się w takim przekształcaniu strategii rozwojowych i źródeł utrzymania, aby w coraz większym stopniu były odporne na zmianę klimatu. PODKREŚLA znaczenie równowagi pomiędzy finansowaniem przystosowywania się do zmiany klimatu a finansowaniem jej łagodzenia zgodnie z własnymi priorytetami i celami poszczególnych krajów oraz PODKREŚLA, że UE i jej państwa członkowskie wspólnie dokładają i będą nadal dokładać starań, aby znaczna część publicznego finansowania działań w związku ze zmianą klimatu była skierowana na przystosowywanie się do zmiany klimatu, zwłaszcza poprzez odpowiadanie na potrzeby najbiedniejszych i szczególnie narażonych krajów rozwijających się.

12. **PODKREŚLA** znaczenie wsparcia na rzecz budowania zdolności w zakresie planowania łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej oraz skutecznej realizacji. Ponadto **PODKREŚLA** potrzebę opracowania listy atrakcyjnych projektów i programów, aby zgromadzić zasoby finansowe i zmaksymalizować skuteczność. **ZWRACA UWAGĘ NA** to, że UE i państwa członkowskie nieustannie wspierają budowanie zdolności krajów rozwijających się będących w potrzebie, w tym w dziedzinie współpracy technologicznej, w ramach ustalonych na szczeblu krajowym wkładów (NDC), strategii rozwoju niskoemisyjnego (LEDS), właściwych krajowych działań łagodzących (NAMA) i krajowych procesów planowania działań przystosowawczych, w tym, w stosownych przypadkach, krajowych planów przystosowawczych (NAP).
13. **Z APROBATĄ PRZYJMUJE** operacjonalizację ekofunduszu klimatycznego, w tym decyzje o dążeniu z biegiem czasu do równowagi w stosunku 50:50 pomiędzy łagodzeniem zmiany klimatu a przystosowywaniem się do niej, oraz pierwsze decyzje o zatwierdzeniu projektów i programów. **ZWRACA UWAGĘ NA** to, że znaczny udział zadeklarowanych (46%) i udostępnionych środków finansowych pochodzi od państw członkowskich UE. **PODKREŚLA** znaczenie tego, by wszystkie kraje sfinalizowały swoje umowy o wkładach. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** wkłady w ekofundusz klimatyczny pochodzące od krajów rozwijających się i **WZYWA** wszystkie kraje, które mogą wnieść wkład, aby to zrobiły. **PROPONUJE**, aby mechanizm finansowy konwencji służył za mechanizm finansowy nowego porozumienia.
14. **Z APROBATĄ PRZYJMUJE** wyniki konferencji w Addis Abebie, które wzmacniają ramy finansowania zrównoważonego, niskoemisyjnego i odpornego na zmianę klimatu rozwoju w ramach powszechnego programu działań 2030, a także wyraźnie potwierdza, że finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu stanowi integralną część zrównoważonego rozwoju. **ODNOTOWUJE** determinację UE i jej państw członkowskich, aby wypełnić ich zobowiązanie do udzielania oficjalnej pomocy rozwojowej, **PODKREŚLA**, że cele i normy klimatyczne będą nadal miały duże znaczenie dla UE i jej państw członkowskich w ich oficjalnej pomocy rozwojowej przez włączanie tych celów do planowania rozwoju przy koncentrowaniu się na potrzebach najuboższych i najsłabszych krajów.

15. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE przyjęcie programu „Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030” i jego kompleksowego i ambitnego zestawu 17 celów zrównoważonego rozwoju, w tym celów polegających na podjęciu pilnych działań na rzecz zwalczania zmiany klimatu i jej skutków oraz celu polegającego na wzmocnieniu wszystkich środków realizacji (finansowych i niefinansowych, krajowych, międzynarodowych, publicznych i prywatnych), a także ożywieniu globalnego partnerstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju.
-